

[Poul Dam.]

ved, at man forøger vejbyggeriet, men som netop må hjælpes ved, at man ophjælper et produktivt erhvervsliv, en produktiv industri først og fremmest; der kan endelig være tale om at differentiere afskrivningsreglerne, således at der gives særlig gunstige afskrivningsregler for eksportvirksomheder. En lignende differentiering kan jo ske på renteområdet efter det mønster, vi kender fra værftsindustrien. Også andre industrier er i noget tilsvarende situationer, og man kunne ønske sig, at man kunne yde en forholdsvis lav rente til disse industrier på samme måde som altså med skibsværfterne.

Situationen er på kort sigt vel ikke katastrofal, måske ikke engang alarmerende, men alligevel så alvorlig, at man bør se nøje på den, men jeg tror, at man herunder ikke mindst må lægge mærke til de faremomenter for den danske økonomi, som findes på længere sigt. Der kan dels være det, som statsministeren har antydnet, nemlig at vi på grund af en svaghedsperiode får en nedsat evne til at klare fremtidens økonomiske problemer. Det er i sig selv en væsentlig sag. Men der er noget andet i det, nemlig at en svag økonomisk periode, som først og fremmest vil ramme en række virksomheder, vil forøge risikoen for udenlandske opkøb af danske erhvervsvirksomheder. Jeg mener i og for sig ikke, at dette nødvendigvis behøver at være af det onde. Der kan være fornuftige årsager til det, men dels kan der være tale om, at man udnytter en situation, hvor man opkøber fallitboer til en alt for lav pris og altså dermed tilegner sig midler fra Danmark, dels kan der desuden være tale om, at der opkøbes med det rene „virksomhedsslagterformål“, altså at man opkøber en virksomhed for at nedlægge den som en farlig konkurrent til de virksomheder, man har i andre lande. Der er vel områder, hvor danske virksomheder er blevet købt, og hvor man derefter har standset produktionen i Danmark og reduceret Danmark på det pågældende område til råvareleverandør; det har jeg fornemmelsen af er sket visse steder, og det kunne meget vel forøges. Der er en risiko for en ødelæggelse af dansk industri, hvis disse udenlandske opkøb får et for stort omfang, og det kan de ikke mindst få, hvis det ikke lykkes at skaffe den fornødne

hjelpekapital til de virksomheder, der er i vanskeligheder. For at denne kapital kan skaffes, er det nødvendigt, at erhvervene og staten arbejder sammen, og det er for mig væsentligt, at staten må have en hovedrolle i dette, fordi jeg ikke tror på, at erhvervene kan gøre det godt nok. Men måske har jeg en lille smule mistillid til de udmærkede samtaler, som statsministeren skal have med en række organisationer. Jeg har ingen mistillid til statsministeren, jeg vil gerne berolige ham med det samme, men derimod til erhvervslivet. Jeg må sige, at en gang imellem er der visse af erhvervslivets ledere, der minder mig — undskyld dette børnehavesprog — om trodsige og uartige børn, som aldrig vil høre; men når de falder og slår sig, kommer de løbende og vil trøstes og aes, men de vil ikke have jod på.

Hilmar Baunsgaard: Må jeg indledningsvis takke statsministeren for besvarelsen af forespørgslen. Jeg gør det ikke så meget på grund af de 13 punkter, som statsministeren stillede op for os. Når jeg skal være helt oprigtig, så mindede det mere om en disposition til en tale end om et egentligt økonomisk program; jeg synes, det var en ganske god disposition, det er så en anden ting, men noget egentligt program fandt jeg ikke i det. Når jeg alligevel mener, der er anledning til at takke statsministeren, så er det først og fremmest, fordi jeg synes, der var en realistisk erkendelse af situationen, realistisk i den forstand, at man anerkendte alvoren i den, men ikke accepterede overdrivelser omkring situationen, og allermost måske fordi jeg er enig med statsministeren i konklusionen af den form for bedømmelse: at her står vi ikke i en økonomisk situation, der lader sig afhjælpe ved et enkelt mirakelmiddel, men der skal virkelig en kombinationsindsats til, en række forskellige midler, der jo helst alle skulle trække i den samme, — det vil sige i den rigtige — retning.

At der er tale om en situation med økonomisk afsvækkelse af også den danske aktivitet, det kan jeg forstå vi alle er enige om, og det er jo også indiskutabelt. Ser man på valutaudviklingen, som viser, at der er stadig flere virksomheder i beskæftigelsesmæssige og afsætningsmæssige vanskeligheder, så er det også en bekræftelse, og ser man endelig på ledighedstallet, så er det en understreg-